

Myrsky surun pauhaa seiniin kivisiin, toivon mielen rauhaa kaikkein sydämiin ja säätä hyvää, lauhaa kuolleiden satamiin. Yksin taakkaa kannan, tuskan on se tie, toivon muille annan, jos turmioon se vie. Sain surun kaulapannan; viel' toivoo jossain lie? Näen kaukaa laivan puhtaan valkoisen kyntävän kohti aivan purjeet hohtaen. Muistot esiin kaivan ja hiljaa huokaisen. Hyvästi jo jää, maa tuskan kivinen, on viimein lauha sää, soi laulu taivainen. Siit' täyttyy sielu, pää; jo näen Kirkkauden. Sydän rauhan saa, käy ruumis lepohon kuoleman verhon taa hautakehtohon. Valo Taivaan loistaa; jo nousen elohon! Ilon, riemun sain Taivaassa kokea, valkeat vaatteet ain päällä kulkea. Ja Entisestä maasta on muiston varjo vain.